

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Indicibvs Illvstratvs Et Avctvs Concionatoriis

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Sect. V. Christum appellari primogenitum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77031](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77031)

Rom. c. 8. vers. 29.

Nos autem Pater æternus, Paulo teste, prædestina- vit conformes fieri imaginæ filii sui, ut ipse sit primogenitus in multis fratribus. Summo id nobis honori est, fratres esse primogeniti huius filii, sive æternum Patrem, sive Virginem Matrem spectemus. Nec hoc nominis Christi erubescens, & suos ipse nos fratres appellans, Vnde, inquit, ad fratres meos, & dices eis: ascendo ad Patrem meum & Patrem vestrum. Non confunditur, inquit Paulus, fratres eos vocare. Vnde debuit per omnia fratribus simulari, ut misericors fieret, & fidelis Pontifex ad Deum.

1. Ioan. c. 3. v. 1. & 2.

Hanc maximam dignitatem nostram obstupescens beatus Ioannes, Videre, inquit, qualem charitatem dedit nobis Pater, ut filii Dei nominemur & sumus. Propter hoc mundus non novit nos, quia non novit eum. Charissimi, nunc filii Dei scimus, & nondum apparet, quid erimus. Obsecro Christiani, hunc parvulum primogenitum fratrem nostrum in præsepi reclinatam, qui verè frater & caro nostra est, medullis, intimo totòq; pectore amemus. Hoc philtrum, sicut hic Infans: amari vult, ut amet. Inò amat, ut ametur.

§. VI. De amore Domini IESU erga homines per eius Nativitatem singulariter elucescente.

Is. c. 7. v. 13. Vide Virgam in Apos. c. 12 comment. 3. Is. c. 16. circa finem, mihi pag. 604.

Certamen Christus Nascentis indixit orbi, sed certamen amoris. Expotulatio illa Isaiæ (Namquid parum vobis est, molestos esse hominibus, quia molesti estis & Deo ne?) ad præscorum Patrum mentem, hoc sensu capienda: Num pusillum vobis certamen cum hominibus, quoniam Deus præstat agonem? Perinde ac si dicat Isaias: Parumne vobis est certare cum hominibus, cum ipso etiam Deo belligerare vultis? Sic ita sanè: jam hinc vobis spondeo, Deum novo profus & inaudito bellandi ritu in aciem proditurum, & oblativum omnibus admirandum certamen: Ecce Virgo concipiet & pariet filium. Et huius quidem belli secundissimos progressus asserens Propheta, Quia, inquit, antequam sciat puer vocare patrem suum, & matrem suam, auferetur fortitudo Damasci, & spolia Samaria coram Rege Assyriorum. Quod sancti Patres de gentibus per Magos ad Christi cultum redigendis interpretantur. Verè Deus nobiscum certavit amore. Audite, obsecro, quam amica Deus velitatione nobis pugnam indicat.

Is. c. 7. v. 14.

Is. c. 8. v. 4.

Vos homines, mei subditi, nascituro mihi casam negabitis? ego autem amore vestrum, non gravatè stabulum etiam subibo. Iam nato cunas invidebitis? contentus ero præsepi. Me Dominum vestrum agnoscere recusabitis? ego autem vos non tantum servos meos, sed & amicos, sed & meos filios agnoscam. Nullos mihi ministros conceditis? ego ipse vester cupio minister fieri. Nam Filius hominis non venit, ut ministraretur ei, sed ut ministraret, & daret animam suam redemptionem pro multis. At etiam verba impia, iud & lapides in me jactetis? ego autem pro vobis Patrem meum deprecabor. Et en ego ipsè adsum. Consortiū meum horretis & refugitis? at meæ deliciae sunt vobiscum esse. Apertum contra me bellum stultis? ego verò pacem vobis per caduceatores meos Angelos iubeo promulgari. Sed enim ad necem me queritis? obsecro vos, atque hoc unicum rogo, ne nimium hac in re prope- rate; ego ultro ad necem me offeram, & volens iubeo pro vobis moriar. Annos pauculos expectate, nobiliorem mortis & ignominia triumphum habebitis, quam si me Puerum necassetis. Scio equidem, acetum & fel mihi propinabo sanguinè è meo corpore, è mille vulneribus. Spineum meo capiti sertum texetis? at ego vobis diadema reddam gemmeum. Crucem mihi fabricabitis pro lectulo? at ego vobis parabo so- lium sublime in caelo.

Marc. c. 10. vers. 45.

Profectò nova bella elegit Dominus, & portas hostium

A ipse non subvertit, sed ædificavit. Cor meum diligit hinc, Israël Principem, qui propria voluntate obrulit sese discrimini & morti. Novum hoc certamen amoris est, in quo etiam victi solent vincere ac triumphare.

Christus sic amore certans diademata sibi, seu, paravit coronas quatuor paravit. Prima erat corona carnis, quam illi Virgo Mater in ejus natali die imposuit. Ita divus Ambrosius illud sacri carminis exponit: Egre dimini, & videte filie Sion regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua in die desponsationis illius. Et in die læticia cordis ejus. Altera corona è paliuris & verberibus contexta, quam Pilati milites placentes de spiritu imposuerunt capiti ejus, & veste purpurea circumdederunt eum. Tertia fuit honoris & gloriæ, quam dedit æternus Pater. De qua Paulus liquidò, Eum autem, inquit, Filius qui modico quàm Angeli minoratus est, videmus IESUM propter passionem mortis, gloria & honore coronatum. Quarta Quam est tot gentium à fabulis & impurâ superstitione ad unius Christi cultum traductio; nam Patris ad Filium liberâ littera vox est: Filius meus es tu, ego hodie genui te. Postulâ à me, & dabo tibi gentes hereditatem tuam, & possessionem tuam æternam terra. De coronâ non multum ablimili gatulatus sibi inter Paulus, Itaque fratres mei charissimi, ait, & desideratissimi, gaudium meum & coronam meam, sic stete in Domino charissimi.

Quemadmodum verò quadruplicem coronam Christus acquisivit, ita quater potissimum novam oris & vestium figuram in vitiâ sumpsit. 1. In nativitate, de qua itidem dici potest, Transfiguratus est ante eos, & facta est species vultus ejus altera, & vestitus ejus albus. 2. In vertice montis Thabor, de quo Mattheus & Marcus, Et respiciunt facies ejus sicut sol, inquit, & vestimenta ejus facta sunt splendens, & candida nimis velut nix, qualia nullo non potest super terrâ candida facere. 3. In supremâ cenâ pridie quam excessit è vitâ, ubi non tantum vestimenta sua posuit, & linteo se præcinxit, sed totum se panis candore vestit. 4. In ipsâ cruce. Hanc flebilis oris totiusque corporis figuram eminus Isaias conspicatus, Vidimus eum, inquit, & non erat aspectus, & desideravimus eum: Despectum & novissimum virorum, virum dolorum & scientem infirmitatem, & quasi absconditus vultus ejus & despectus: unde nec reputavimus eum a. Ita quater mutato rex Israël habitu venit ad bella b.

Siracides mentionem iridis injiciens, Vide arcum, inquit, & benedic eum qui fecit illum: valde speciosus est in decore suo. Gyra vitæ calum in circuitu gloriæ sue, manus excelsæ aperuerunt illi e. Iris conferri potest bellator hic Puer Bethlehemi, qui amoris bellum humanæ genti cepit inferre. Christus enim veluti Sol humanitatis suæ roscidam nubem ita irradiavit, ut in eâ Dei misericordia & amor clarissimè relucerent. Iris geminum corpa habet terræ obversum, estque in signum pacis & federis. * Duæ sunt in Christo naturæ, pacifican-

tes per sanguinem crucis Christi, sive quæ in terris, sive quæ in caelis sunt. In inde triplex color est; aureus, viridis, ruber. Primus, Christum cælestem hominem adumbrat, Primus homo de terra, terrenus; secundus homo de caelo, cælestis d. Viridis alter innocentiam videt Christi & gratiæ abundantiam designat. Cum ad mortem tra- heretur Christus, dicebat: Quia si in viridi ligno hæc factum est, in arido quid fiet? Ruber deniq; Christi Sanguinè inter tormenta sulum denotat. Vox sponsæ gratulantis est: Dilectus meus candidus & rubicundus, electus ex milibus f. Vide igitur hunc arcum, & benedic eum qui fecit illum g. Quidquid sagittarum ab hoc arcu missum est, amoris erant sagitte. Nimirum undequaque impellimur Deum amare. Non est suavior, sed nec potentior ad amorem invitatio, quàm prævenire amantem. Ecce quàm maturè Puer cælestis nos præveniat. Nimis contumax est animus, qui amorem, quem volebat impendere, nolit etiam rependere. Hic